

GŁOGOWY (10) *ai*

Oba o jasne.

sg m N głogowy (1). *◇ L* głogowym (1). *◇ f N* głogowā (2). *◇ A* głogową (1). *◇ n N* głogow(e) (2). *◇ N a. A* głogow(e) (1). *◇ pl N subst* głogow(e) (1). *◇ A subst* głogowé (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVIII w.

1. *Przymiotnik od „głog”; corneus Calep (9)* : Theż Iemioło głogowe albo theż iabłoniowe w winie vwarzone/ ludziem ktorzy rozum śtraczą to wino dawać pić *FalZioł* I 155b; Ták to wiek łękowáty by drewno głogowe/ A kędy ie obroćisz tu zákłóć gotowe. *RejZwierc* 28v; Lecż y łaská głogowa gdy iey przychędoży/ [...] Ochotnie z nią śtaruszek podrygáiąc chodzi *RejZwierc* 28v; á nie łthoi iáko oná płonká głogowa podle drogi/ ktora tylko iż drapie á iągody łie dyabłu godzą *RejZwierc* 105v; *KochPs* 85; vyrzał iáko ogień zdáleká wgłogowym krzaku/ światłość nád ogień świetnieyřą *SkarŻyw* 479; Cornum – Iagodi głogowe. *Calep* 261b, 261b.

W charakterystycznych połączeniach: głogowe(-y, -a) drewno, gałąź (2), jagoda, jemiolo, krzak, laska, płonka.

Szereg: »cirniowy abo głogowy« (1): A gdybyś też vřrzał gáłas ćirniową ábo głogową/ á ona wyrořła s pięknego krzaká winnego *RejPos* 172.

2. *Palmowy (prawdopodobnie omyłkowo) (1)* : Palamurus [!] – palmirus, glogove drzevo *BartBydg* 105b.

ZZa